

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
prednesené 12. mája 2022¹

Vec C-54/21

Konsorcjum: ANTEA POLSKA S.A., Pectore-Eco sp. z o.o.

a

**Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy
proti**

**Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie,
za účasti:**

ARUP Polska sp. z o.o.,

CDM Smith sp. z o.o.,

Konsorcjum: Multiconsult Polska Sp. z o.o., ARCADIS Sp. z o.o.,

a

HYDROCONSULT sp. z o.o. Biuro Studiów i Badań Hydrogeologicznych i Geofizycznych

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajowa Izba Odwoławcza (Národný odvolací senát, Poľsko)]

„Prejudiciálne konanie – Verejné zákazky – Smernica 2014/24/EÚ – Článok 21 –
Dôverný charakter – Odôvodnená žiadosť o konštatovanie dôverného charakteru a dôkaz –
Právomoc verejného obstarávateľa – Konštatovanie dôverného charakteru – Odôvodnenie –
Úprava okruhu dôverných informácií vnútroštátnymi právnymi predpismi –
Obchodné tajomstvo – Smernica (EÚ) 2016/943 – Uplatniteľnosť – Posudzovanie dôverného
charakteru v súvislosti s kategóriami dokumentov – Vylúčenie – Individualizované posúdenie“

1. Od Súdneho dvora sa v tomto prejudiciálnom konaní žiada, aby spresnil hranice dôverného charakteru informácií poskytnutých uchádzačmi spolu s ich ponukami v postupoch verejného obstarávania.

2. V rozsudku Klaipėdos², ktorý bol vydaný po doručení návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaného v prejednávanej veci do kancelárie Súdneho dvora, sa Súdny dvor zaoberal problémami, ktoré vyvolávajú články smernice 2014/24/EÚ³, najmä článok 21, týkajúce sa dôverného charakteru uvedených informácií.

¹ Jazyk prednesu: španielčina.

² Rozsudok zo 7. septembra 2021, Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras (C-927/19, EU:C:2021:700; ďalej len „rozsudok Klaipėdos“). Účastníci konania, ktorí sa zúčastnili na pojednávaní, sa zaoberali vplyvom tohto rozsudku na prejednávanú vec.

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

3. Úvahy obsiahnuté v uvedenom rozsudku uľahčujú odpoveď na niektoré otázky Krajowa Izba Odwoławcza (Národný odvolací senát, Poľsko), ktorý je vnútroštátnym súdom.⁴

I. Právny rámec

A. Právo Únie

1. Smernica 2014/24

4. Článok 21 s názvom „Dôverný charakter“ stanovuje:

„1. Pokiaľ sa v tejto smernici alebo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré sa vzťahujú na verejného obstarávateľa, a to predovšetkým v právnych predpisoch týkajúcich sa prístupu k informáciám, neustanovuje iná úprava a bez toho, aby boli dotknuté povinnosti v súvislosti so zverejňovaním zadaných zákaziek, ako aj v súvislosti s informáciami pre záujemcov a uchádzačov podľa článkov 50 a 55, verejný obstarávateľ nezverejní informácie, ktoré mu poskytli hospodárske subjekty a ktoré tieto subjekty označili za dôverné, vrátane, ale nie výlučne, technických alebo obchodných tajomstiev a dôverných aspektov ponúk.

2. Verejní obstarávatelia môžu pre hospodárske subjekty stanoviť požiadavky zamerané na ochranu dôverného charakteru informácií, ktoré verejní obstarávatelia sprístupňujú v rámci postupu obstarávania.“

5. V článku 50, nazývanom „Oznámenia o výsledku verejného obstarávania“, sa uvádza:

„...“

4. Určité informácie o zadávaní zákaziek alebo o uzavretí rámcovej dohody sa nemusia uverejňovať, ak by ich uverejnenie bránilo presadzovaniu práva, alebo bolo inak v rozpore s verejným záujmom, škodilo oprávneným obchodným záujmom určitého hospodárskeho subjektu, či už verejného alebo súkromného, alebo by mohlo brániť spravodlivej hospodárskej súťaži medzi hospodárskymi subjekt[m]i.“

6. Podľa článku 55, nazývanom „Informovanie záujemcov a uchádzačov“:

„...“

3. Verejní obstarávatelia sa môžu rozhodnúť, že neposkytnú určité informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 týkajúce sa zadávania zákazky, uzavretia rámcových dohôd alebo poskytnutia prístupu do dynamického nákupného systému v prípadoch, ak by ich uverejnenie bránilo presadzovaniu práva alebo bolo inak v rozpore s verejným záujmom, škodilo oprávneným obchodným záujmom určitého hospodárskeho subjektu, či už verejného alebo súkromného, alebo by mohlo brániť spravodlivej hospodárskej súťaži medzi hospodárskymi subjekt[m]i.“

⁴ Súdny dvor uznal, že uvedený orgán je oprávnený podávať návrhy na začatie prejudiciálneho konania, okrem iného v rozsudkoch z 13. decembra 2012, Forposta a ABC Direct Contact (C-465/11, EU:C:2012:801), a z 11. mája 2017, Archus a Gama (C-131/16, EU:C:2017:358).

2. *Smernica (EÚ) 2016/943*⁵

7. Podľa odôvodnenia 18:

„Okrem toho by sa získanie, využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva, ktoré ukladá alebo povoľuje zákon, malo na účely tejto smernice považovať za oprávnené. ... Predovšetkým, touto smernicou by nemali byť orgány verejnej moci oslobodené od povinností dôvernosti, ktoré sa na ne vzťahujú v súvislosti s informáciami, ktoré poskytli vlastníci obchodného tajomstva, bez ohľadu na to, či sú tieto povinnosti stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve. Takéto povinnosti dôvernosti zahŕňajú okrem iného povinnosti dôvernosti v súvislosti s informáciami, ktoré sa poskytujú zmluvným [verejným – *neoficiálny preklad*] obstarávateľom v rámci postupov obstarávania stanovených napríklad v smernici... 2014/24/EÚ....“

8. Článok 1 s názvom „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“ stanovuje:

„...“

2. Táto smernica nemá vplyv na:

...

- c) uplatňovanie pravidiel Únie alebo vnútroštátnych pravidiel, ktorými sa od inštitúcií a orgánov Únie alebo vnútroštátnych verejných orgánov požaduje alebo ktoré im umožňujú, aby sprístupnili informácie poskytnuté podnikmi, ktoré tieto inštitúcie, orgány alebo vnútroštátne orgány uchovávajú v súlade s povinnosťami a podmienkami stanovenými v práve Únie alebo vnútroštátnom práve;

...“

9. Článok 2, nazývaný „Vymedzenie pojmov“, znie:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. ‚obchodné tajomstvo‘ sú informácie, ktoré spĺňajú všetky tieto požiadavky:

- a) sú tajné v tom zmysle, že nie sú ako celok alebo pri presnom usporiadaní a spojení ich častí všeobecne známe alebo bežne prístupné osobám v kruhoch, ktoré sa dotknutým druhom informácií bežne zaoberajú;
- b) majú obchodnú hodnotu, pretože sú tajné;
- c) osoba, ktorá s týmito informáciami oprávnene nakladá, podnikla za daných okolností primerané kroky, aby ich udržala v tajnosti;

...“

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) z 8. júna 2016 o ochrane nesprístupneného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva) pred ich neoprávneným získaním, využitím a sprístupnením (Ú. v. EÚ L 157, 2016, s. 1).

10. Článok 3, nazývaný „Oprávnené získanie, využitie a sprístupnenie obchodného tajomstva“, stanovuje:

„...“

2. Získanie, využitie alebo sprístupnenie obchodného tajomstva sa považuje za oprávnené v rozsahu, v akom takéto získanie, využitie alebo sprístupnenie vyžaduje alebo umožňuje právo Únie alebo vnútroštátne právo.“

B. Poľské právo

1. *Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych*⁶

11. Článok 7 stanovuje:

„1. Verejný obstarávateľ pripraví a uskutoční zadávacie konanie tak, aby sa zabezpečilo zachovanie spravodlivej hospodárskej súťaže a rovnaké zaobchádzanie s hospodárskymi subjektmi, a to v súlade so zásadami proporcionality a transparentnosti.

...“

12. V článku 8 sa uvádza:

„1. Zadávacie konanie je verejné.

2. Verejný obstarávateľ môže obmedziť prístup k informáciám týkajúcim sa postupu verejného obstarávania len v prípadoch stanovených zákonom.

2a. Verejný obstarávateľ môže v súťažných podkladoch stanoviť požiadavky týkajúce sa zachovania dôverného charakteru informácií poskytnutých hospodárskym subjektom v priebehu obstarávania.

3. Nezverejňujú sa informácie predstavujúce obchodné tajomstvo v zmysle právnej úpravy týkajúcej sa boja proti nekalej súťaži, ak hospodársky subjekt najneskôr v lehote na predloženie ponúk alebo žiadostí o účasť na verejnom obstarávaní uvedie, že tieto informácie nemôžu byť sprístupnené, a preukáže, že požadované informácie predstavujú obchodné tajomstvo. Hospodársky subjekt nemôže označiť za dôverné informácie uvedené v článku 86 ods. 4 Toto ustanovenie sa primerane uplatní na súťaž návrhov.

...“

⁶ Zákon z 29. januára 2004 o verejnom obstarávaní.

2. *Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji*⁷

13. Článok 11 ods. 2 stanovuje:

„Pod obchodným tajomstvom sa rozumejú technické, technologické, vedecké a organizačné informácie podniku alebo iné informácie, ktoré majú obchodnú hodnotu a ktoré nie sú ako celok alebo pri presnom usporiadaní a spojení ich častí všeobecne známe alebo bežne prístupné osobám v kruhoch, ktoré sa dotknutým druhom informácií bežne zaoberajú, pokiaľ osoba oprávnená využívať tieto informácie alebo nakladať s nimi podnikla primerané kroky, aby ich udržala v tajnosti.“

II. Skutkový stav, konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

14. V roku 2019⁸ Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (Štátny vodohospodársky podnik, Poľsko) vyhlásil otvorenú súťaž na zadanie zákazky na „vypracovanie projektov druhej aktualizácie plánov vodohospodárskeho manažmentu povodia (II aPGW) vrátane metodík“.

15. V súťažných podkladoch bolo stanovené, že ponuky sa vyhodnotia na základe troch kritérií: ceny (40 %), koncepcnej štúdie projektov (42 %) a opisu spôsobu realizácie zákazky (18 %).

16. Ponuky predložili štyri subjekty, medzi ktorými sa nachádzalo konzorcium podnikov na čele so spoločnosťou ANTEA POLSKA S.A (ďalej len „Antea Polska“).⁹ Zákazka bola zadaná spoločnosti CDM Smith Sp.z o.o. (ďalej len „CDM“).

17. Antea Polska, ktorá sa umiestnila ako druhá v poradí, napadla rozhodnutie o zadaní zákazky na Krajowa Izba Odwoławcza (Národný odvolací senát). Okrem iného sa domáhala sprístupnenia určitých dokumentov a informácií, ktoré CDM a iní uchádzači označili za obchodné tajomstvo.

18. Podľa názoru spoločnosti Antea Polska bolo označenie uvedených informácií za tajné v rozpore so zásadami rovnosti zaobchádzania a transparentnosti, podľa ktorých sa má dôverný charakter vykladať striktné. Okrem toho uznanie veľkého množstva informácií za dôverné spolu s neexistenciou náležitého odôvodnenia uznania informácií za dôverné spôsobilo, že jej bolo odňaté právo na účinný prostriedok nápravy, keďže nepoznala detaily ponúk svojich konkurentov.

19. Voči tomuto stanovisku verejný obstarávateľ okrem iného namietal, že

- majitelia dôverných informácií si splnili povinnosť náležite vysvetliť, prečo bolo potrebné chrániť tieto informácie ako tajné,
- koncepcná štúdia projektov a opis spôsobu realizácie zákazky sú autorskými štádiami, ktorých zverejnenie by mohlo poškodiť záujmy ich autora,

⁷ Zákon zo 16. apríla 1993 o boji proti nekalej súťaži.

⁸ Oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 19. decembra 2019 pod číslom 2019/S 245 603343.

⁹ Toto konzorcium tvorili okrem spoločnosti Antea Polska tiež Pectore-Eco sp. z o.o. a Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy.

- informácie obsiahnuté v ponuke spoločnosti CDM mali obchodnú hodnotu. Ich zverejnenie by umožnilo konkurentom využiť know-how uchádzača a technické alebo organizačné riešenia, ktoré vytvoril,
- v zozname osôb, ktoré sa budú podieľať na realizácii zákazky, sa nachádzajú údaje umožňujúce identifikovať tieto osoby, čo by mohlo vystaviť hospodársky subjekt riziku strát, ak by sa konkurencia pokúsila „odlákajúť“ tieto osoby. Rovnako údaje uvedené v ponukovom formulári obsahujú podrobné informácie o tretích osobách poskytujúcich zdroje, ktoré majú obchodnú hodnotu.

20. Za týchto okolností Krajowa Izba Odwoławcza (Národný odvolací senát), ktorý má rozhodnúť o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu verejného obstarávateľa, položil sedem prejudiciálnych otázok. Na základe pokynu Súdneho dvora sa budem zaoberať len prvými štyrmi otázkami, ktoré znejú takto:

- „1. Umožňujú zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie hospodárskych subjektov, ako aj transparentnosti, vyjadrené v článku 18 ods. 1 [smernice 2014/24] taký výklad článku 21 ods. 1 [smernice 2014/24] a článku 2 bodu 1 [smernice 2016/943], najmä v nich uvedené formulácie ‚nie sú ako celok alebo pri presnom usporiadaní a spojení ich častí všeobecne známe alebo bežne prístupné‘, a ‚majú obchodnú hodnotu, pretože sú tajné‘, ako aj konštatovanie, že ‚verejný obstarávateľ nezverejní informácie, ktoré... hospodárske subjekty... označili za dôverné‘, podľa ktorého môže hospodársky subjekt vyhradiť ako obchodné tajomstvo ľubovoľnú informáciu z dôvodu, že ju nechce sprístupniť konkurujúcim hospodárskym subjektom?
2. Umožňujú zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie hospodárskych subjektov, ako aj transparentnosti, vyjadrené v článku 18 ods. 1 [smernice 2014/24], taký výklad článku 21 ods. 1 [smernice 2014/24] a článku 2 bodu 1 smernice 2016/943, podľa ktorého hospodárske subjekty uchádzajúce sa o verejnú zákazku môžu vyhradiť dokumenty uvedené v článkoch 59 a 60 [smernice 2014/24] a v prílohe XII [smernice 2014/24] v celom rozsahu alebo sčasti ako obchodné tajomstvo, najmä pokiaľ ide o opis získaných odborných skúseností, referencie, zoznam osôb navrhovaných na vykonanie zákazky a ich odborné kvalifikácie, názov a spôsobilosť subjektov, na ktorých spôsobilosť sa odvolávajú, alebo subdodávateľov, pokiaľ sú tieto dokumenty požadované na účely preukázania splnenia podmienok účasti vo verejnom obstarávaní alebo ohodnotenia podľa kritérií hodnotenia ponúk alebo potvrdenia súladu ponuky s inými požiadavkami verejného obstarávateľa nachádzajúcimi sa v dokumentácii verejného obstarávania (oznámenie o verejnom obstarávaní, súťažné podklady)?
3. Dovoľujú zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie hospodárskych subjektov, ako aj transparentnosti, vyjadrené v článku 18 ods. 1 [smernice 2014/24], v spojení s článkom 58 ods. 1, článkom 63 ods. 1 a článkom 67 ods. 2 písm. b) [smernice 2014/24], aby verejný obstarávateľ prijal vyhlásenie hospodárskeho subjektu, že má k dispozícii personálne zdroje subjektov, ktorých zdroje chce využiť, alebo subdodávateľov, ktoré vyžaduje verejný obstarávateľ alebo ktoré deklaruje samotný hospodársky subjekt, čo podľa zákona musí preukázať verejnému obstarávateľovi, a súčasne aj vyhlásenie, že už samotné sprístupnenie údajov týkajúcich sa týchto osôb alebo subjektov (názvov, mien, odborných skúseností, kvalifikácií) konkurujúcim hospodárskym subjektom môže viesť k ich ‚odlákaniu‘ týmito hospodárskymi subjektmi, v dôsledku čoho je nevyhnutné zahrnutie týchto informácií do obchodného tajomstva? Možno v spojení s vyššie uvedeným považovať takúto dočasnú väzbu

medzi hospodárskym subjektom a týmito osobami a subjektmi za dôkaz o disponovaní uvedenými zdrojmi, a najmä priznať hospodárskemu subjektu dodatočné body v rámci kritérií hodnotenia ponúk?

4. Umožňujú zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie hospodárskych subjektov, ako aj transparentnosti, vyjadrené v článku 18 ods. 1 [smernice 2014/24], taký výklad článku 21 ods. 1 [smernice 2014/24] a článku 2 bodu 1 smernice 2016/943, podľa ktorého hospodárske subjekty uchádzajúce sa o verejnú zákazku môžu vyhradiť ako obchodné tajomstvo dokumenty vyžadované na účely skúmania súladu ponuky s požiadavkami verejného obstarávateľa obsiahnutými v súťažných podkladoch (vrátane opisu predmetu zákazky) alebo na účely hodnotenia ponuky podľa kritérií hodnotenia ponúk, najmä vtedy, ak sa tieto dokumenty týkajú splnenia požiadaviek verejného obstarávateľa obsiahnutých v súťažných podkladoch, v právnych predpisoch alebo v iných dokumentoch verejne dostupných alebo dostupných zúčastneným osobám, najmä pokiaľ sa toto hodnotenie neuskutočňuje na základe objektívne porovnateľných schém, ako aj matematicky alebo fyzicky merateľných a porovnateľných ukazovateľov, ale na základe individuálne hodnotenia verejným obstarávateľom? Možno v dôsledku toho článok 21 ods. 1 [smernice 2014/24] a článok 2 bod 1 smernice 2016/943 vykladať tak, že za obchodné tajomstvo daného hospodárskeho subjektu možno považovať vyhlásenie predložené hospodárskym subjektom v rámci ponuky a týkajúce sa vykonania daného predmetu zákazky podľa pokynov verejného obstarávateľa obsiahnutých v súťažných podkladoch, kontrolovaných a hodnotených verejným obstarávateľom z hľadiska súladu s týmito požiadavkami, a to aj ak hospodárskemu subjektu prináleží výber metód zameraných na dosiahnutie výsledku požadovaného verejným obstarávateľom (predmet zákazky)?“

III. Konanie na Súdnom dvore

21. Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol doručený do kancelárie Súdneho dvora 29. januára 2021.
22. Písomné pripomienky predložili Antea Polska, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (Štátny vodohospodársky podnik), rakúska a poľská vláda, ako aj Európska komisia.
23. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 16. marca 2022, sa zúčastnili Antea Polska, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (Štátny vodohospodársky podnik), CDM, poľská vláda a Komisia.

IV. Posúdenie

A. Úvodná poznámka: uplatniteľná smernica

24. Súdny dvor v rozsudku Klaipėdos (body 96 až 102) konštatoval, že právna úprava uplatniteľná na veci týkajúce sa ochrany dôvernosti v postupoch verejného obstarávania je obsiahnutá v smernici 2014/24, ktorá predstavuje *lex specialis*, a nie v smernici 2016/943.
25. Uvedené konštatovanie bolo okrem iných dôvodov založené na tom, že

- „smernica 2016/943 sa vzhľadom na svoj predmet, tak ako je uvedený v jej článku 1 ods. 1 v spojení s jej odôvodnením 4, týka len neoprávneného získania, využívania alebo sprístupnenia obchodného tajomstva a *nestanovuje opatrenia určené na ochranu dôvernosti obchodného tajomstva v iných druhoch súdnych konaní, ako sú napríklad konania týkajúce sa verejného obstarávania*“¹⁰;
- v odôvodnení 18 smernice 2016/943 sa uvádza, že „... touto smernicou by nemali byť orgány verejnej moci oslobodené od povinností dôvernosti, ktoré sa na ne vzťahujú v súvislosti s informáciami, ktoré poskytnú vlastníci obchodného tajomstva, bez ohľadu na to, či sú tieto povinnosti stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve. Takéto povinnosti dôvernosti zahŕňajú okrem iného povinnosti dôvernosti v súvislosti s informáciami, ktoré sa poskytujú [verejným] obstarávateľom v rámci postupov obstarávania stanovených napríklad v... smernici... [2014/24]“.

26. Vychádzajúc z uvedeného predpokladu, nič nebráni zohľadneniu pojmov smernice 2016/943¹¹, ak – tak ako v tomto prípade – vnútroštátne právne predpisy na ne odkazujú na účely úpravy režimu dôvernosti v postupoch verejného obstarávania. Týmto aspektom sa budem zaoberať neskôr.

B. Prvá prejudiciálna otázka

27. Vnútroštátny súd sa predovšetkým pýta, či výklad článku 21 smernice 2014/24¹² dovoľuje, aby uchádzač označil akékoľvek informácie, ktoré nechce sprístupniť svojim konkurentom, za dôvernú z dôvodu, že sú predmetom obchodného tajomstva.

28. Treba vychádzať z toho, že vnútroštátny súd sa uvedenou otázkou nepýta na jednostranné konanie uchádzača, ale skôr na následky, ktoré z neho vyplývajú pre verejného obstarávateľa.

29. Podľa môjho názoru odpoveď vyplýva z rozsudku Klaipėdos, v ktorom Súdny dvor konštatoval:

- „... hlavným cieľom právnej úpravy Únie v oblasti verejného obstarávania je aj otvorenie nenarušenej hospodárskej súťaže vo všetkých členských štátoch a... na dosiahnutie tohto cieľa je dôležité, aby verejní obstarávatelia nesprístupnili informácie, ktoré sa týkajú postupov verejného obstarávania, ktorých obsah by mohol byť použitý na skreslenie hospodárskej súťaže, teda buď v prebiehajúcim verejnom obstarávaní, alebo v neskorších verejných obstarávaníach“¹³;
- „z ustanovení smernice 2014/24 citovaných v bodoch 113 a 114 tohto rozsudku [článok 21 ods. 1 a 2, článok 50 a článok 55 ods. 2 písm. c) smernice 2014/24], ako aj z judikatúry...

¹⁰ Rozsudok Klaipėdos (bod 97) (kurzívou zvýraznil generálny advokát). V uvedenej veci bolo vhodné odkázať na súdne konania, lebo otázka sa týkala výkladu článku 9 smernice 2016/943 („Zachovanie dôvernosti obchodného tajomstva v priebehu súdneho konania“). Úvahy uvedené v spomenutom rozsudku však možno bez problémov uplatniť aj na predchádzajúcu fázu, v ktorej má verejný obstarávateľ rozhodnúť o dôvernosti.

¹¹ V niektorých jazykových verziách (v španielskej, anglickej, nemeckej, rumunskej, talianskej alebo portugalskej) sa pojem „obchodné tajomstvo“ používa bez rozlišovania tak v smernici 2014/24, ako aj v smernici 2016/943. V iných verziách (napríklad v poľskej alebo francúzskej) sa používa v prvej uvedenej smernici slovné spojenie „obchodné tajomstvo“ a v druhej uvedenej smernici „podnikateľské tajomstvo“. Tento rozdiel nemá vplyv na prejednávaný spor, lebo oba pojmy sú rovnocenné.

¹² Aj keď sa v otázke odkazuje aj na zásady rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie hospodárskych subjektov a transparentnosti, na jej zodpovedanie stačí podať výklad článku 21 smernice 2014/24, v ktorom sú tieto zásady podrobnejšie upravené.

¹³ Rozsudok Klaipėdos (bod 115).

vyplýva, že verejný obstarávateľ, ktorému hospodársky subjekt predloží žiadosť o poskytnutie informácií, ktoré sa považujú za dôverné a nachádzajú sa v ponuke konkurenta, ktorému bola zákazka zadaná, v zásade nemusí tieto informácie poskytnúť“,¹⁴

- „verejný obstarávateľ [však] nemôže byť viazaný jednoduchým tvrdením hospodárskeho subjektu, že poskytnuté informácie sú dôverné. Takýto hospodársky subjekt musí totiž preukázať skutočne dôvernú povahu informácií, proti ktorých zverejneniu namieta, napríklad tým, že preukáže, že tieto informácie obsahujú technické alebo obchodné tajomstvo, že ich obsah by mohol byť použitý na narušenie hospodárskej súťaže alebo že by mu ich zverejnenie mohlo spôsobiť ujmu“,¹⁵
- „... ak sa verejný obstarávateľ pýta na dôvernú povahu informácií, ktoré poskytol uvedený operátor, musí ešte pred prijatím rozhodnutia o sprístupnení týchto informácií žiadateľovi umožniť dotknutému hospodárskemu subjektu predložiť dodatočné dôkazy s cieľom zabezpečiť dodržanie jeho práva na obranu“. ¹⁶

30. Tak verejný obstarávateľ, ako aj orgány, ktoré preskúmavajú jeho rozhodnutia, teda majú za úlohu posúdiť dôverný charakter informácií, ktoré uchádzač označil za dôverné, a nie jednoducho uznať, že sú dôverné. Majú dostatok právomocí na boj proti tomu, čo by podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu predstavovalo zneužívajúci postup („patologické zneužívanie“) zo strany uchádzačov zvyknutých v neprimeranom rozsahu využívať možnosť označovať za dôverné aspekty svojich ponúk, ktoré v skutočnosti nie sú dôverné.

31. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že napriek tomu, že poľský zákonodarca chcel obmedziť okruh dôverných informácií, niektorí uchádzači sa systematicky odvolávajú na to, že veľká časť informácií obsiahnutých v ich ponukách predstavuje obchodné tajomstvo a verejní obstarávatelia obvykle považujú tieto tvrdenia za hodnoverné.¹⁷

32. Ak je to tak a dochádza k nesprávnemu uplatňovaniu vnútroštátneho predpisu, ktorým sa preberá smernica 2014/24, prináleží vnútroštátnym súdom napraviť ho, aby bolo v súlade s právom Únie.

33. Hoci vnútroštátny súd nevenuje osobitnú pozornosť tomu, čo opíšem nižšie, v pripomienkach účastníkov konania a na pojednávaní sa diskutovalo o obmedzení vyplývajúcom z vnútroštátneho predpisu (článok 8 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní), ktorý bráni len zverejneniu informácií, ktoré predstavujú obchodné tajomstvo v zmysle právnych predpisov týkajúcich nekalej súťaže.¹⁸

34. Predmetom sporu bolo, či je uvedený vnútroštátny predpis v súlade s článkom 21 smernice 2014/24, ktorý chráni širší okruh dôverných informácií, než je okruh technických a obchodných tajomstiev¹⁹ (vzťahuje sa napríklad aj na „dôvern[é] aspekt[y] ponúk“).

¹⁴ Tamže (bod 116).

¹⁵ Tamže (bod 117).

¹⁶ Tamže (bod 118).

¹⁷ Bod IV.B rozhodnutia vnútroštátneho súdu. Vnútroštátny súd vysvetľuje, že verejní obstarávatelia tak konajú z dvoch dôvodov: jednak sa boja zverejňovať dokumenty, ktoré boli predložené ako dôverné, aby si nespôsobili problémy alebo aby im nevznikla zodpovednosť, a jednak im táto netransparentnosť vyhovuje, lebo v dôsledku nej sú ich rozhodnutia prakticky nenapadnuteľné, keďže uchádzači nemajú informácie o kvalitách alebo nedostatkoch ponuky vybraného uchádzača.

¹⁸ Uvedený nedostatok pozornosti je spôsobený tým, že – ako poľská vláda vysvetlila na pojednávaní – ak by informácie poskytnuté spolu s úspešnou ponukou boli tajné, zodpovedali by pojmu obchodné tajomstvo. Nebolo by teda potrebné diskutovať o ostatných pojmoch uvedených v článku 21 smernice 2014/24.

¹⁹ Podľa smernice 2016/943 technické tajomstvá patria k obchodným tajomstvám. Z odôvodnenia 14 tejto smernice vyplýva, že know-how sa považuje za súčasť „obchodného tajomstva“.

35. Ako som už uviedol v inej veci,²⁰ podľa článku 21 smernice 2014/24 sa ochrana neobmedzuje len na technické a obchodné tajomstvá, ale okrem iného aj na dôverné aspekty ponúk. Toto ustanovenie sa preto môže vzťahovať na informácie, ktoré nemožno striktné považovať za technické alebo obchodné tajomstvo. Podľa môjho názoru je táto myšlienka vyjadrená vo viacerých častiach rozsudku Klaipešos.²¹

36. Keďže súčasťou novely článku 11 zákona o boji proti nekalej súťaži²², ktorou sa preberá smernica 2016/943, je definícia pojmu „obchodné tajomstvo“, ktorá sa nachádza v tejto smernici, poľské právne predpisy týkajúce sa verejného obstarávania prostredníctvom takéhoto reťazca odkazov smerujú k pojmu „obchodné tajomstvo“ v zmysle smernice 2016/943²³.

37. Nepriamo teda vzniká otázka, či je s článkom 21 smernice 2014/21 zlučiteľný vnútroštátny právny predpis, ktorý vymedzuje okruh dôverných informácií užšie než uvedený článok.

38. Na prvý pohľad nič nebráni tomu, aby vnútroštátny zákon obsahoval takéto obmedzenie, lebo článok 21 smernice 2014/24 platí, „pokiaľ sa v tejto smernici alebo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré sa vzťahujú na verejného obstarávateľa,... neustanovuje iná úprava“.

39. Táto *výnimka* priznáva členským štátom určitú mieru voľnej úvahy, podobne ako iné ustanovenia smernice 2014/24, ktoré odkazujú na vnútroštátne právne predpisy. Tak to je v prípade článku 57 ods. 7 smernice 2014/24, podľa ktorého členské štáty spresnia vykonávacie podmienky pre tento článok „so zreteľom na právo Únie“.

40. Súdny dvor však podal výklad, podľa ktorého „právomoc voľnej úvahy členských štátov nie je neobmedzená[,] a... ak sa niektorý z členských štátov rozhodne vymedziť niektorý z nepovinných dôvodov vylúčenia podľa smernice 2014/24, musí rešpektovať základné črty stanovené v tejto smernici. Článok 57 ods. 7 smernice 2014/24 totiž vzhľadom na to, že stanovil, že členské štáty majú spresniť ‚vykonávacie podmienky pre tento článok‘, a to ‚so zreteľom na právo Únie‘, bráni tomu, aby členské štáty skreslili nepovinné dôvody vylúčenia stanovené v tomto ustanovení, alebo aby ignorovali ciele alebo základné zásady, z ktorých vychádza každý z týchto dôvodov“.²⁴

41. Podľa môjho názoru možno uvedenú judikatúru analogicky uplatniť aj na prejednávajúcu vec. Pokiaľ dodržia právo Únie, členské štáty môžu zmeniť rozsah informácií, ktoré možno označiť za dôverné, a preto by v zásade nič nebránilo tomu, aby sa okruh chránených informácií obmedzil na „obchodné tajomstvo“, a teda bol vymedzený užšie než vo všeobecnom ustanovení článku 21 smernice 2014/24.

²⁰ Návrhy, ktoré som predniesol vo veci Klaipešos (C-927/19, EU:C:2021:295, bod 44).

²¹ Napríklad v bode 130, v ktorom sa poukazuje na „potreb[ui] chrániť *skutočne dôverné informácie a osobitne obchodné tajomstvo* účastníkov verejného obstarávania“. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

²² Poľská vláda na pojednávaní potvrdila, že prostredníctvom ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz niektórych innych ustaw [zákon, ktorým sa mení zákon o boji proti nekalej súťaži a niektoré ďalšie zákony (Dz. U. 2018/1637 z dnia 2018.08.27)] bola do vnútroštátneho právneho poriadku prebratá smernica 2016/943.

²³ Z porovnania článku 11 ods. 2 zákona o boji proti nekalej súťaži s článkom 2 ods. 1 smernice 2016/943 vyplýva, že pojem obchodné tajomstvo má v oboch predpisoch v podstate rovnaký význam, pričom vnútroštátny súd v súvislosti s týmto pojmom nepoukazuje na nijaký rozpor.

²⁴ Rozsudok z 19. júna 2019, Meca (C-41/18, EU:C:2019:507, bod 33). Tento názor bol potvrdený v uznesení z 20. novembra 2019, Indaco Service (C-552/18, neuvverejnené, EU:C:2019:997, bod 23).

42. Pri výklade pojmu obchodné tajomstvo môže byť užitočné použiť smernicu 2016/943, v ktorej sú objasnené znaky tohto pojmu použitého v článku 21 smernice 2014/24. Je to tak najmä v prípade, ak vnútroštátne právne predpisy prostredníctvom súboru odkazov, ktorý som opísal vyššie, viažu posúdenie dôvernosti v oblasti verejného obstarávania na obchodné tajomstvo, ako je vymedzené v zákone, ktorým sa preberá smernica 2016/943.

43. Keďže cieľom smernice 2016/943 je všeobecne upraviť obchodné tajomstvo, mohla by pomôcť verejnemu obstarávateľovi – a orgánom, ktoré preskúmavajú jeho rozhodnutia – pri hľadaní rovnováhy medzi zásadami, ktoré sa konkrétne týkajú dôvernosti, a zásadami, na ktorých spočíva systém verejného obstarávania podľa smernice 2014/24, ako aj prístup k účinnému systému opravných prostriedkov.

44. Je však potrebné vziať do úvahy ďalšie ustanovenia smernice 2014/24 okrem článku 21, a to so zreteľom na všeobecné ciele tejto smernice. Z ich uplatnenia vyplýva, že určité dôverné informácie, aj keď v pravom zmysle slova nespadá pod pojem obchodné tajomstvo, sa musia chrániť s cieľom zachovať neskreslenú hospodársku súťaž medzi hospodárskymi subjektmi alebo chrániť oprávnené obchodné záujmy určitého hospodárskeho subjektu.

45. Podľa článku 21 smernice 2014/24 verejný obstarávateľ musí poskytnúť záujemcom a uchádzačom informácie uvedené v článkoch 50 a 55. Tieto informácie v zásade nepatria do zoznamu dôverných informácií, ale môžu sa považovať za dôverné, ak nastanú okolnosti uvedené v článku 50 ods. 4 a v článku 55 ods. 3 smernice 2014/24.

46. Je teda potrebné zabezpečiť dôverný charakter informácií (ktoré nemusia byť predmetom obchodného tajomstva), ktorých uverejnenie by „škodilo oprávneným obchodným záujmom určitého hospodárskeho subjektu... alebo by mohlo brániť spravodlivej hospodárskej súťaži medzi hospodárskymi subjekt[m]i“.

47. Aj keď článok 55 ods. 3 smernice 2014/24 konkrétne odkazuje na informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku, v rozsahu relevantnom pre prejednávanú vec je dôležité upozornenie na nepoškodenie *oprávnených* obchodných záujmov určitého (konkurujúceho) hospodárskeho subjektu a na ochranu hospodárskej súťaže.

48. Uvedené dve upozornenia boli v judikatúre Súdneho dvora týkajúcej sa verejného obstarávania prevzaté v širšom zmysle. Vyplýva z nej, že

- hospodárska súťaž medzi hospodárskymi subjektmi by mohla byť narušená, ak jeden z nich neoprávnene využíva citlivé informácie poskytnuté inými v takýchto konaniach. Súdny dvor v rozsudku Klaipėdos potvrdil, že „... je dôležité, aby verejní obstarávatelia nesprístupnili informácie, ktoré sa týkajú postupov verejného obstarávania, ktorých obsah by mohol byť použitý na skreslenie hospodárskej súťaže, teda buď v prebiehajúcom verejnom obstarávaní, alebo v neskorších verejných obstarávaniach“²⁵,
- je potrebné zabrániť poškodeniu oprávnených záujmov iných verejných alebo súkromných hospodárskych subjektov, čo je logickým obmedzením sprístupnenia informácií, ktoré tieto

²⁵ Bod 115 (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

hospodárske subjekty poskytli verejnému obstarávateľovi.²⁶ Práve tomuto verejnému obstarávateľovi prináleží, aby na žiadosť uchádzača, ktorý o to požiada, posúdil, či existuje oprávnený záujem na utajovaní určitej informácie.

49. Podľa článku 50 ods. 4 a článku 55 ods. 3 smernice 2014/24 je úlohou verejných obstarávateľov rozhodnúť o neposkytnutí citlivých informácií, ktoré sú v oboch týchto ustanoveniach spomenuté. Žiadne z týchto dvoch ustanovení neobsahuje výnimku, ktorou sa vyznačuje článok 21 ods. 1 tejto smernice („pokiaľ sa [vo] vnútroštátnych právnych predpisoch... neustanovuje iná úprava“), a preto ich uplatnenie nezávisí od vnútroštátnych predpisov.

50. Právomoc verejných obstarávateľov sprístupniť informácie obsiahnuté v ponukách, aj keď nepredstavujú obchodné tajomstvo *stricto sensu*, v každom prípade môžu obmedzovať iné odvetvové ustanovenia, v ktorých to je stanovené.²⁷

51. Aby som to zhrnul, na prvú prejudiciálnu otázku treba podľa môjho názoru odpovedať tak, že článok 21 smernice 2014/24:

- bráni tomu, aby hospodársky subjekt označil akékoľvek informácie za tajné jednoducho preto, lebo ich nechce sprístupniť konkurentom,
- spôsobuje, že verejný obstarávateľ nie je viazaný jednoduchým tvrdením hospodárskeho subjektu, že poskytnuté informácie sú dôverné,
- nebráni tomu, aby členský štát umožnil označiť za dôverné len informácie, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva, pokiaľ sa dodrží právo Únie a informácie zverejnené z dôvodu, že nespádajú pod uvedený pojem, nemožno použiť na úkor oprávnených obchodných záujmov iných hospodárskych subjektov alebo na narušenie hospodárskej súťaže medzi nimi.

C. Druhá, tretia a štvrtá prejudiciálna otázka

52. Týmito otázkami, na ktoré možno odpovedať spoločne, sa vnútroštátny súd pýta, či sa dôvernosť, na ktorú sa odvoláva uchádzač, môže vzťahovať najmä na:

- „opis získaných odborných skúseností, referencie, zoznam osôb navrhovaných na vykonanie zákazky a ich odborné kvalifikácie, názov a spôsobilosť subjektov, na ktorých spôsobilosť sa odvoláv[a], alebo subdodávateľov“ (druhá otázka),
- „vyhlásenie hospodárskeho subjektu, že má k dispozícii personálne zdroje subjektov, ktorých zdroje chce využiť, alebo subdodávateľov, ktoré vyžaduje verejný obstarávateľ alebo ktoré deklaruje samotný hospodársky subjekt“ (tretia otázka),

²⁶ Rozsudok Klaipėdos (bod 115) „... Keďže postupy verejného obstarávania spočívajú na vzťahu dôvery medzi verejnými obstarávateľmi a hospodárskymi subjektmi, tieto subjekty musia mať možnosť oznámiť verejným obstarávateľom všetky užitočné informácie v rámci zadávacieho konania *bez obavy, že obstarávatelia poskytnú tretím osobám informácie, ktorých sprístupnenie by uvedeným hospodárskym subjektom mohlo spôsobiť škodu* (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, body 34 až 36, ako aj z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a CRU, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod [112] a citovaný judikatúru)“. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

²⁷ Na pojednávaní boli spomenuté aspekty súvisiace s ochranou osobných údajov a s právami duševného vlastníctva. Týmito právami sa budem zaoberať neskôr.

- „dokumenty vyžadované na účely skúmania súladu ponuky s požiadavkami verejného obstarávateľa obsiahnutými v súťažných podkladoch (vrátane opisu predmetu zákazky) alebo na účely hodnotenia ponuky podľa kritérií hodnotenia ponúk, najmä vtedy, ak sa tieto dokumenty týkajú splnenia požiadaviek verejného obstarávateľa obsiahnutých v súťažných podkladoch, v právnych predpisoch alebo v iných dokumentoch verejne dostupných alebo dostupných zúčastneným osobám“ (štvrtá otázka).

53. Rozsudok Klaipėdos opäť poskytuje vnútroštátnemu súdu návod na to, aby sám určil, či uvedené informácie (alebo akékoľvek iné informácie pripojené k ponuke uchádzača) majú v spore, ktorý prejednáva, dôverný charakter.

54. Domnievam sa, že rozsudok Klaipėdos nasvedčuje tomu, aby bola dôvernosť čo najkonkrétnejšia:²⁸

- v prvom rade súvislosť medzi „rozhodnut[ím] zaobchádzať s niektorými údajmi ako s dôvernými“ a povinnosťou oznámiť „uchádzačovi, ktorý o tieto údaje požiada,... neutrálnym spôsobom... podstatný obsah týchto údajov“²⁹, naznačuje, že konštatovanie dôverného charakteru nemôže byť všeobecné ani sa nemôže týkať určitých druhov dokumentov,
- v druhom rade, hoci spôsoby, akými možno zachovať rovnováhu medzi protichodnými zásadami, sú rôzne a je ťažké ich vymedziť, „verejný obstarávateľ [môže] najmä a za predpokladu, že tomu nebráni vnútroštátne právo, oznámiť v súhrnnej forme niektoré aspekty žiadosti alebo ponuky, ako aj ich technické vlastnosti tak, aby dôverné informácie nemohli byť identifikované“;³⁰
- v treťom rade verejní obstarávatelia disponujú mechanizmami, ktoré rozširujú mieru ich voľnej úvahy: „podľa článku 21 ods. 2 smernice 2014/24 môžu... pre hospodárske subjekty stanoviť požiadavky zamerané na ochranu dôverného charakteru informácií, ktoré verejní obstarávatelia sprístupňujú v rámci postupu obstarávania. Za predpokladu, že by informácie, ktoré nemajú dôverný charakter, boli na tento účel primerané, verejný obstarávateľ tak môže rovnako využiť túto možnosť na zabezpečenie dodržania práva neúspešného uchádzača na účinný prostriedok nápravy tým, že požiada subjekt, ktorého ponuka bola úspešná, aby mu poskytol nedôvernú verziu dokumentov obsahujúcich dôverné informácie“.³¹

55. Výklad článku 21 smernice 2014/24, ktorý vyplýva z uvedenej judikatúry, je v súlade s inými ustanoveniami tejto smernice, v ktorých sa spomína *konkrétne* dôvernosti.³²

56. Na pojednávaní sa diskutovalo o „zásade minimalizácie“, čo je pojem, ktorý používa vnútroštátny súd, ako kritériu, ktoré obmedzuje okruh dôverných informácií na nevyhnutné minimum. Za dôverné možno považovať len informácie, údaje, prvky alebo časti dokumentov

²⁸ V bode 129 rozsudku Klaipėdos je použitý pojem „dostatočné informácie“ na ochranu práva na účinný prostriedok nápravy. Toto právo „musí byť vyvážen[é] s právom iných hospodárskych subjektov“ na ochranu ich dôverných informácií.

²⁹ Rozsudok Klaipėdos (bod 123).

³⁰ Tamže (bod 124).

³¹ Tamže (bod 125). Predloženie nedôvernej verzie je vyjadrením špecifického a konkrétneho postupu pri označení informácií za dôverné. Znamená, že s tým istým dokumentom možno zaobchádzať tak, aby sa nezverejnili len niektoré z jeho častí.

³² Je to tak napríklad v prípade článku 31 ods. 6 smernice 2014/24: „V prípade inovatívneho partnerstva s viacerými partnermi verejný obstarávateľ v súlade s článkom 21 nesprístupní iným partnerom bez súhlasu určitého partnera riešenia, ktoré tento partner navrhuje v rámci partnerstva, ani iné dôverné informácie, ktoré tento partner predložil v rámci partnerstva. Takýto súhlas nesmie mať formu všeobecného vzdania sa práva na dôvernosť informácií, ale udeľuje sa v súvislosti so zamýšľaným oznámením *konkrétnych informácií*“ (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

pripojených k ponukám (alebo samotných ponúk), ktoré sa konkrétne považujú za nevyhnutné na ochranu oprávnených záujmov uchádzača a zabránenie tomu, aby niektorý z jeho konkurentov narušil hospodársku súťaž medzi nimi.

57. Nemožno nametať voči uplatneniu uvedenej zásady, podľa ktorej sa zohľadňujú len konkrétne časti poskytnutých informácií a nie celé dokumenty, ak to verejný obstarávateľ považuje za vhodné. V každom prípade nie je možné a *priori* stanoviť, kedy určité dokumenty možno označiť za dôverné, lebo také označenie závisí od vlastností každého dokumentu v určitom spore.

58. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu podľa všetkého vyplýva, že verejný obstarávateľ posudzoval určité kategórie informácií všeobecne, čím sa odklonil od nevyhnutného individualizovaného posúdenia.

59. O tom však môže rozhodnúť jedine vnútroštátny súd, ktorý musí podrobne a odôvodnene posúdiť, či

- uchádzač podal opodstatnenú a odôvodnenú žiadosť, aby sa konštatovalo, že každý dokument, ktorého obsah chcel pred svojimi konkurentmi utajiť, predstavuje v celom rozsahu alebo čiastočne obchodné tajomstvo,
- verejný obstarávateľ individualizovaným spôsobom rozhodol o dôvodoch, pre ktoré sa domnieval, že konkrétny dokument alebo súbor dokumentov treba považovať za dôverné, ako aj o rozsahu a podmienkach dôvernosti týchto dokumentov,
- dôvody, na základe ktorých verejný obstarávateľ nesprístupnil informácie, ktoré uchádzač poskytol ako dôverné, boli opodstatnené.

60. Bez toho, aby som chcel vykonať toto posúdenie (ktoré súvisí skôr s uplatnením predmetného predpisu než s jeho výkladom) namiesto vnútroštátneho súdu, stručne spomeniem informácie obsiahnuté v ponukách, ktorých sa týkajú tieto prejudiciálne otázky, ktoré uvedený súd zatrieďuje do dvoch kategórií.

61. Prvá zahŕňa dokumenty, ktoré opisujú „subjektívnu situáciu úspešného uchádzača v súvislosti s jeho skúsenosťami, subjektmi a zamestnancami určenými na realizáciu zákazky“.

62. Podľa názoru vnútroštátneho súdu boli dokumentmi vyžadovanými v súťažných podkladoch len dokumenty uvedené v článkoch 59 a 60 a v prílohe XII smernice 2014/24 (okrem dokumentov vyžadovaných vnútroštátnym právom).

63. Ak je to tak, ťažko sa možno domnievať, že určité dokumenty, ktoré sa musia zverejniť podľa samotnej smernice 2014/24, možno označiť za obchodné tajomstvo alebo iný typ dôverných informácií.

64. Vnútroštátny súd ďalej v súvislosti s informáciami o subjektívnej situácii (finančnej kapacite) uchádzača uvádza, že v súťažných podkladoch bolo len stanovené, že sa musí dosiahnuť určitá úroveň, ale nevyžadovalo sa podrobne opísať túto kapacitu ani spresniť, aké prostriedky má uchádzač vo svojej bankovej inštitúcii.

65. Niečo podobné možno povedať, pokiaľ ide o situáciu tretích osôb alebo subjektov, ktorých zdroje chce uchádzač využiť, alebo subdodávateľov, ktorých navrhuje vo svojej ponuke. Bez toho, aby boli dotknuté všeobecné povinnosti týkajúce sa ochrany osobných údajov, označenie uvedených tretích osôb, subjektov alebo subdodávateľov nemožno utajovať, ak sa podľa súťažných podkladov musí zverejniť, pričom tvrdenie o hypotetickom riziku „odlákania“ ich personálnych zdrojov nie je postačujúce.

66. Pokiaľ ide o druhú kategóriu dokumentov, tvoria ju „štúdie vyžadované verejným obstarávateľom, ktoré majú slúžiť na ohodnotenie ponúk podľa kritérií kvality“, konkrétne „koncepčná štúdia“ a „opis spôsobu realizácie zákazky“.

67. V zásade nemožno vylúčiť, že niektorý z dokumentov predložených hospodárskym subjektom spolu s jeho ponukou obsahuje citlivé informácie, na ktoré sa vzťahuje ochrana duševného vlastníctva a ktoré sa nesmú sprístupniť tretím osobám, ktoré nezískali príslušný súhlas.³³

68. Na pojednávaní sa jednotliví účastníci konania nezhodli na tejto otázke a napokon potvrdili, že vnútroštátny súd musí v závislosti od okolností sporu posúdiť, či došlo k porušeniu takých práv.³⁴

69. Tieto úvahy potvrdzujú, že je zložité abstraktne a *priori* označiť informácie zahrnuté v ponukách uchádzačov za dôverné – bez ohľadu na to, či predstavujú obchodné tajomstvo. V článku 21 smernice 2014/24 musia byť nevyhnutne použité všeobecné formulácie, ktoré umožnia verejným obstarávateľom a orgánom, ktoré preskúmajajú ich rozhodnutia, uplatniť tieto formulácie v danom prípade odôvodneným spôsobom.

V. Návrh

70. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem odpovedať na prvé štyri prejudiciálne otázky, ktoré položil Krajowa Izba Odwoławcza (Národný odvolací senát, Poľsko), takto:

Článok 21 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES sa má vykladať v tom zmysle, že

- verejný obstarávateľ nie je viazaný jednoduchým tvrdením hospodárskeho subjektu, že informácie poskytnuté v jeho ponuke sú dôverné,
- členský štát môže stanoviť, že za dôverné možno považovať len informácie, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva, pokiaľ sa dodrží právo Únie a informácie zverejnené z dôvodu, že nespádajú pod uvedený pojem, nemožno použiť na úkor oprávnených záujmov určitého hospodárskeho subjektu alebo na narušenie spravodlivej hospodárskej súťaže medzi hospodárskymi subjektmi,
- verejný obstarávateľ, ktorého hospodársky subjekt požiadal, aby sa určité informácie považovali za dôverné, musí podrobne a odôvodnenie určiť, či je nevyhnutné uprednostniť právo tohto

³³ Z článkov 2 až 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230) najmä vyplýva členským štátom povinnosť zaručiť autorom výlučné práva udeliť súhlas alebo zakázať rozmnožovanie ich diel [článok 2 písm. a)], udeliť súhlas alebo zakázať verejný prenos týchto diel (článok 3 ods. 1) a udeliť súhlas alebo zakázať ich šírenie (článok 4 ods. 1).

³⁴ V rozhodnutí vnútroštátneho súdu (bod IV.B) sa konštatuje, že nikto nespochybnil, že „štúdie neobsahujú inovatívne riešenia v odvetví, a preto obsahujú poznatky dostupné odborníkom“.

subjektu na ochranu jeho informácií pred právom konkurentov získať tieto informácie, aby mohli prípadne napadnúť rozhodnutie o zadaní zákazky.